

[Rager.]

artikler til Byggeriet. Det er galt nok med de 663 000 Kr., som vi af fiskale Grunde har været nødt til at tage med, dels af fiskale Grunde og dels, som det ærede Medlem ogsaa ved, af politiske Grunde. Det ærede Medlem ved jo godt, at Regeringspartierne i og for sig ikke er begejstret derfor, men saaledes som hele Sagen har været stillet op, har det været nødvendigt at tage det med. Men hvad er det saa for en Overdrivelse, spørger jeg, med Hensyn til Tolden paa Byggeriet? Det havde klædt det ærede Medlem bedre, om det ærede Medlem havde omtalt ogsaa dette. Nu ved jeg, det ærede Medlem kan under denne anden Behandling yderligere kun faa Ordet for korte Bemærkninger, men tredie Behandling kommer jo umiddelbart ovenpaa, saa det ærede Medlem vil ikke kunne undskylde sig med, at han er afskaaert fra at beskæftige sig igen med disse Dele her. Det var jo meget interessant, selv om det kommer lidt ud paa Aftenen, om det ærede Medlem alligevel vilde mene, at han skulde ofre lidt Tid paa dette, for det ser ikke saa godt ud efterhaanden, at alt opløser sig i en agitatorisk Taage.

Saa er der endelig Spørgsmaalet om det Tilbud, som blev givet af Finansministeren om Nedsættelse af Kaffe- og Sukkertolden; 16—17 Mill. Kr. om Aaret blev der stillet til Disposition til Nedsættelse af nogle af de Afgifter, der, kan man vel nok sige, hviler tungest paa den brede Befolkning. Jeg vilde tro, at det er betydeligt mere, der listes ud af dens Lommer dér, end gennem den Toldlov, som det ærede Medlem har foreslaaet skulde bortfalde. Jeg tror, det er betydeligt mere heldbringende for den almindelige Smaamands Økonomi, hvis man fjernede Afgiften paa Kaffe og Sukker, men det har ikke det ærede Medlems Interesse... (*Hans Hansen [Rørby]*: Har det Deres?), for der er anvist en bestemt Kompensation, og den vil det ærede Medlem ikke tage. Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) spørger, om det har vor Sympati, og saa nikker det ærede Medlem fornøjet. Ja, jeg ved ikke — naar der er stillet et Ændringsforslag af Finansministeren, som er tiltraadt af Regeringspartierne, saa maa det vel formentlig være af den Grund. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Er det i Uoverensstemmelse med vort Program? Naar vi af andre Grunde har maattet gaa med til en Forhøjelse et Sted eller Bibeholdelse af en Sats, saa hører jeg ellers altid det ærede Medlem sige: Hvad staar der ikke i jeres Program?

Naar vi nu kommer med Nedsættelser, hvad siger det ærede Medlem saa: Mener I det? Hvad spørger han for? Tror I det ikke? Det er den Maade, det ærede Medlem fører Polemik paa.

Men jeg vender mig til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup. Jeg vil hellere holde mig lidt til det delvise Storvildt. Det ærede Medlem har afvist denne Nedsættelse af de indirekte Skatter. Det ærede Medlem forskanser sig nu bag denne Toldlov, som det ærede Medlem meget vel ved af forskellige Grunde, som vi ikke behøver at komme ind paa i Øjeblikket, ikke kan falde bort. Hvorfor vil det ærede Medlem hellere derhen? Hvorfor vil det ærede Medlem ikke være med til Lettelsen for Sukker og Kaffe? Hvorfor kan den Afgift ikke falde bort? Det ærede Medlem skulde hellere blive her ... (Afbrydelse af *Himmelstrup*)... Nu er det nemlig mig, der har Ordet, og mig, der bestemmer, hvad der skal debatteres; det kan ikke nytte, at det ærede Medlem vil have sin private Talerstol dernede. Nej, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup mangler endnu at svare paa, hvorfor det ærede Medlem ikke vil være med til at lette disse Afgifter. Det nytter ikke, at det ærede Medlem henviser til, at den direkte Skat, der er foreslaaet som Kompensation, skal forbeholdes til andre Ting, naar det ærede Medlem i Dag har staaet heroppe og vist os, at efter hans Mening vilde vi have en særdeles velfyldt Statskasse at raade over i de kommende Aar. Derfor skylder det ærede Medlem Hr. Himmelstrup os en Udtalelse om, hvorfor man fra Venstres Side ikke har kunnet slutte sig til de Forslag, som Finansministeren har stillet, og som jeg for mit Vedkommende i allerhøjeste Grad beklager derved ikke kan føres igennem Rigsdagen, for jeg havde unægtelig hellere set, at vi havde faaet de Forslag ind i Komplekset, og at vi derefter kunde have ført det igennem sammen med dem, der vilde hjælpe os til at faa disse virkelig demokratiske Forslag igennem. Dette havde efter mit Skøn været en smuk Begyndelse paa den Afbygning af de indirekte Afgifter, som skal og maa komme, og som vi for vort Vedkommende til enhver Tid vil være opmærksomme paa og befordre, saa meget som de politiske Forhold overhovedet muliggør.

Hans Hansen (Rørby): Den højt-ærede Finansminister begyndte sin Tale i Dag med at rette en Tak til Det konservative Folkeparti og adresserede denne Tak til det ærede Medlem Hr. Drachmann, fordi